

Jeg skal blot minde om, at det Parti, som det ærede Medlem tilhører, i Foraaret ønskede, at Ministeriet Berntsen skulde være blevet siddende og have administreret videre trods det, at der var kommet denne anden Partistilling hernede. Naar vi ser det her foreliggende lille Lovforslags Behandling, ser, at den ærede Minister trods Enstemmigheden i Folketinget, trods Guds Fred og det hele har fundet Anledning til her at ændre et Forslag paa ganske principielle Punkter, saa synes jeg, at vi har en Illustration til, hvilken vanskelig Opgave Ministeriet Berntsen vilde have faaet, hvis det skulde have fortsat under den nye Partistilling her i dette Ting.

Indenrigsministeren (Rode): Da det ærede Medlem (Birch) tog Ordet første Gang, begyndte han med at bebrejde mig, at jeg i Landstinget havde indsat en Bestemmelse blandt andet om 10 Timers Hviletid. Jeg sagde senere, at jeg havde læst Folketingsudvalgets Betænkning og hvad den ærede Ordfører havde udtalt, og følgelig ikke kunde ane, at det ærede Flertal, som det ærede Medlem den Gang var Ordfører for, ikke havde ment noget med, hvad han skrev i Betænkningen. Det ærede Medlem hævder nu, at han har ment hvert Ord, han har skrevet. Jeg skal da tillade mig at oplæse, hvad han har skrevet: „Der har endvidere indenfor Udvalget været Tale om at udvide de af Lovforslagets Bestemmelser, der har til Hensigt at yde Personalet Beskyttelse mod en for stærk Udnyttelse af dets Arbejdskraft fra hensynsløse Principalers Side ved at optage en Bestemmelse, der i Lighed med Bestemmelserne i „Gewerbe-Ordnung für das deutsche Reich“ af 26. Juli 1900 angiver en vis minimal samlet Hviletid, f. Eks. 10 Timer i Døgnet, som af Principalerne skal ydes Personalet. Udvalgets Flertal kan slutte sig til Tanken om at indføre en saadan Bestemmelse i Lovgivningen om Erhvervsforhold overhovedet, men man stiller sig tvivlende overfor Spørgsmaalet om, hvorvidt Bestemmelsen vil passe ind i Rammerne for en Lov om Lukketid“. Efter at have læst dette, hvor man i Princippet jo tiltræder Tanken, men kun stiller sig tvivlende overfor, om den passer ind i Bestemmelserne i en Lov om Lukketid, optog jeg en

Bestemmelse derom i Lovforslaget, men sagde udtrykkeligt, idet jeg fremsatte det i Landstinget, at Bestemmelser af denne Art hørte jo ikke nødvendigvis sammen med det øvrige Lovforslag, og at der ogsaa, hvis man besluttede ikke at tage disse med, kunde komme en god Lov ud deraf. Med andre Ord: jeg havde ganske henstillet Behandlingen af dette Spørgsmaal. Derfor har jeg Lov til at sige, at det ærede Medlems Angreb paa mig for min Fremsættelse af Lovforslaget var ganske uberettiget, hvis han havde ment noget med, hvad han skrev i Fjor, hvad jeg tillod mig at antage, da jeg havde læst Betænkningen, inden jeg gik til at fremsætte Lovforslaget. Jeg ved ikke, hvad Grunden er til, at det ærede Medlem pludselig svinger og med Voldsomhed modarbejder de Principper, som han i Fjor gjorde sig til Talsmand for, jeg har i hvert Fald ikke givet ham Anledning dertil.

Det ærede Medlem siger, at man ikke for Medhjælperne maa glemme de mange smaa handlendes økonomiske Interesser. Det ærede Medlem skulde læse i Landstingets Udvalgsbetænkning et Andragende fra Vesterbros handlende, hvor de meddeler Resultatet af en Afstemning, de har foretaget om Lukketiden. Det ærede Medlem vilde da se, at et meget stort Flertal af smaa handlende paa Vesterbro er Tilhængere af en begrænset Arbejdstid, og hvorfor? Fordi en gennem Lovgivning eller kommunal Vedtægt begrænset Arbejdstid giver disse smaa handlende, som arbejder uden Medhjælp, den eneste Mulighed for at skaffe sig en rimelig Fritid for sig og Hustru. Disse smaa handlende bindes fra tidlig Morgen til silde Aften til et trælsomt Liv i Butikken, og den eneste Mulighed for at skaffe dem Aftenen fri beror paa, at der kan tilvejebringes en ensartet Ordning for alle handlende, for at ikke de handlende, der har økonomisk Overmagt og for Penge kan skaffe sig Medhjælp, skal holde deres Butikker aabne længere og derved paaføre de andre en Konkurrence, de ikke kan være tjente med. Netop de smaa handlende har fælles Interesse med Medhjælperstanden. Det ærede Medlem vil altsaa se, at hans Bemærkning paa dette Punkt var lige saa urigtig som alt det øvrige, han fremsatte angaaende